

9. BİTİRİRKEN

Fikret Yücel'in TELETAS'tan sonraki yaşamını kendi ağzından dinlemedim. Belki de kendisi konuşmak istemedi. Yakın birlikteliğimizden dolayı bir gözlemci olarak ben sizlere aktaracağım.

TELETAS Fikret Yücel'e Suadiye'de güzel bir ofis açtı. Sekreteri ve şoförü hizmetinde idi. Yönetim Kurulu Danışmanı yapılmıştı. Ama bildiğim kadarı ile TELETAS'a gelmesi ya da Yönetim Kurulu toplantılarına katılması vb. söz konusu değildi. Amaç "Sen daha bir süre keyfine bak, sonra da kendiliğinden bu arenadan silinir gidersin" demekti.

Gel gör ki, işler böyle gelişmedi. Fikret Yücel'in bir karizması vardı. Onu Türkiye için doğru bildiği yolda ilerlemekten kimse alı koyamazdı. O günden bugüne yaptıklarını ya da yapılmasına ön ayak olduğu pek çok işten aklıma gelenleri aşağıda sıralayacağım.

Mezun olduğu Üniversitesini hiçbir zaman unutmadı. İTÜ İleri Elektronik Teknolojileri Araştırma ve Eğitim Vakfı'nın (ETA) kurucuları arasında yer aldı.

1991 yılında Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı arasında yapılan çalışmalar sonucu oluşturulan Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı (TTGV)'nin kuruluşuna katıldı ve bugüne değin Yönetim Kurulu Başkanlığını üstlenmektedir.

1995 yılında Elektrik Mühendisliği Odası Yönetim Kurulu kendisine mesleğe katkıları dolayısıyla "Meslekte Ulusal Hizmet" ödülünü verdi.

EMO'nun verdiği ödülünden sonra yenen yemekte. Soldan sağa: Budak Dilli, Yurdakul Ceyhun ve Fikret Yücel.

O yıllarda Yönetim Kurulu ile yönetilen TÜBİTAK Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçildi.

Birbirleri ile rekabet eden bir avuç elektronik sanayimizin patronları bir türlü bir araya gelip seslerini daha anlamlı bir biçimde duyuramıyorlardı. Belkide böylesi bir birlikteliğin gereksinimi duymuyorlardı. Fikret Yücel'in önderliğinde Türkiye Elektronik Sanayicileri Derneği (TESİD) kuruldu. Kendisi bir süre TESİD Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı. Bugün yine bu görevi sürdürmekte.

TESİD'in arkasından Kalite Derneği (KALDER) derken, Elektronik Sanayii İhtisas Merkezi Vakfı (ESİM) doğdu.

Bunlar bir çırpıda aklıma gelenler. Bugünlerde Fikret Bey çok sevdiği Marmaris'te (Armıtalın'ın bulunduğu koyun tam tersi bir koyda) yine çok sevdiği Ayşe Hanım ile mutlu bir yaşam sürmekte²⁷.

Sakin ola ki bu mutlu yaşamda Fikret Yücel kendini emekli etti sanmayın. Yukarıda sıraladığım kuruluşların toplantıları için bir ayağı Ankara'da, bir ayağı İstanbul'da, günlerini geçirmekte ya da koşturmakta. Belki bunlardan daha önemlisi, özelde telekomünikasyon ya da daha genelde bilgi teknolojileri alanında kimin ne sorunu olsa Marmaris'e ya telefon edilmekte ya da gidilmekte. Dolayısı ile Marmaris'in bir koyu emekli devlet büyüklerini ağırlarken, öbür koyu da teknoloji ağırlıklı olmaya başladı.

Fikret Yücel'in TELETAS sonrası yaşamında Türkiye'ye verdiği hizmetlere bakınca, zaman zaman insanın TELETAS'ı ele geçiren yabancı dostlarımıza teşekkür edeceği bile geliyor. Yabancı dostlarımızın Fikret Yücel'i etkisiz kılma girişimleri, ülkemize pek çok gerekli kurum kazandırmıştır. Daha da kazandıracakları ise işin cabası.

Kendisinden, Türkiye'nin giderek ağırlaşan koşulları altında genç meslektaşlarımıza bir mesaj vermesini istedim. Dilerseniz aşağıdaki satırları birlikte okuyalım.

1989 yılı sonbaharında, TELETAS Genel Müdürlüğü'nden ayrılmamdan yaklaşık dört ay sonra, TELETAS mensuplarının bana ve Ayşe'ye verdikleri veda yemeği çok değer verdiğim bir anıdır. Bu toplantıda yaptığım konuşmada iş arkadaşlarıma şu tavsiyede bulunduğumu hatırlıyorum:

“Hepiniz profesyonel insanlarsınız, mesleğinizi bunun kurallarına uygun şekilde yerine getirmeniz gayet doğaldır. Ancak yaptığınız her işe biraz ruh katın, gönül katın.”

²⁷ Ben bu satırları yazdığım günlerde öyle idi. Ama artık öyle değil.

TELETAŞ'tan ayrıldıktan sonra bana ve Ayşe'ye tertiplenen yemekte.

Bugün de aynı düşünceyi koruduğumu söyleyebilirim. Ana çizgilerde sabır ve sebatla yoluna devam etmek, hatta bazı amaçların bir tutku haline gelmesine izin vermek ancak böyle davranmakla sağlanabilir.

Unutmamak gerekir ki, aceleci olmak ve hızlı hareket etmekle sabırlı ve sebatkar olmak birbirinin karşıtı değildir.

Yaşamımda en çok nefret ettiğim insan tipi kendi çıkarı ya da dinamizm eksikliği sebebiyle sessiz, reaksiyonsuz kalan veya statükoyu korumaya çalışan ve bunu basiret sözcüğü ile açıklayanlar olmuştur. Dinazor sözcüğü herhalde bunlar için kullanılıyor.

Çalışma hayatım bana, özellikle ülkemizde, ideal kadrolar kurmanın olanaksızlığını öğretmiştir. Deneyimlerim, kendi kadronuz içinde herkesin yapabileceği bir iş bulunabileceğini göstermektedir. Grileri hatta siyahları kullanmak vazgeçilmez bir esastır. Yönetici bu yolda gerekli bütün yorgunluğu göze almalıdır. Sahip olduğu bütün bilgi ve beceriyi diğer iş arkadaşları lehine kullanmak, onların eksiklerini tamamlamak bunu hatta, müdahale şikayetlerine rağmen, devam ettirmek gereklidir.

Karar almada hızlı davranmak ve alınan kararların herkese açık ve somut, sonuçlarının açıklanabilir olmasına dikkat etmek çok önemlidir. Muhataplarımızın düşüncelerini doğrudan öğrenmek yerine onu tahmin etmeye çalışmak ve daha kötüsü bu tahmine uygun ve onu tatmin edecek şekilde davranmak sakıncalıdır.

Türkiye'nin bugünkü durum ve konumunu hiç hak etmediği, bunun da asıl sorumlusunun, siyaset sahnesinde rol oynayan aktörler olduğu inancı bende yerleşmiş bulunuyor.

Çok kullanılan bir söz demokrasinin ideal olmamakla beraber, en iyi yönetim şekli olduğudur. Anlaşılan bizde politikacılar bu sistemin ideallikten uzaklaştıran taraflarını seçip, hep onları uygulamaktalar.

Türkiye'nin vatandaşlarının hayat standardını yükseltmek, işsizliğe çözüm bulmak, uluslararası alanda rekabet gücü kazanmak, itibarını arttırmak ve bugünkünden çok yukarılarda bir konuma yükselebilmek için bilim, teknoloji ve sanayii ve buna uygun bir eğitim ve öğretim sistemini ana eksen alan politika ve stratejilere ihtiyaç olduğuna inanıyorum. Siyasi otoritenin bu kavramların özünü benimsemeden, sadece konuşmalarını süsleyen sözcükler olarak kullandıklarını, Türk insanının bu konularda başarılı olmasını isteseler bile, ona inanmadıkları çeşitli vesilelerle ortaya çıkmaktadır.

Burada bana ilginç gelen bir tespiti aşağıda bulacaksınız:

Ülkemizde

- TÜBİTAK Kuruluş Kanunu 1963 yılında (1960 ihtilalinden sonra) çıkarılmıştır.
- Türkiye'de elektronik sanayii kurulması hakkında fizibilite raporu hazırlama isteği, 1964 yılında Milli Güvenlik Kurulu'ndan gelmiştir.
- Ülkemizde, alanında ilk eser olan "Türk Bilim Politikası 1983 - 2003", 1983 yılında Ulusu Hükümeti zamanında Devlet Bakanı olan Sayın Prof. Dr. Nimet Özdaş'ın büyük katkı ve gayretleriyle hazırlanmış ve neşredilmiştir.
- Türkiye Enformasyon Ağı Anaplan hazırlama isteği 1995 yılında Milli Güvenlik Kurulu'ndan gelmiştir.

Herhalde, yukarıdaki tablonun, başta siyasi partilerimiz olmak üzere, sivil kuruluşlar için bir iftihar vesilesi teşkil ettiğini söylemek zor olsa gerek.

Bu sebeple, genç arkadaşlarımla siyasetle ilgilenmelerini ve bunu meslek edinmeye karar verenlerin bugüne kadar verilen kötü örneklerin etkisinde kalmamalarını öneririm.